

κρέτης [ἐπί] / τροπος τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Μέγα Φωτοδότην καὶ ὁ κύρ Ἰωάννης Κατινᾶς α[....] / εἰς τὸ νερόμυλον ὅπου ἔκτισεν ὁ ρηθεὶς Κατινᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦ μ[ονα] / στηριοῦ. "Οθεν ἡ ἀφεντίαν τος γροικώντας τῶν ἀφοτέρων τὰ δικαιολο[γῆ] / -ματα καὶ πᾶσαν τος ζήτησιν ἀποφασίζουν καὶ λέσιν ὅτιν ὁ Κατινᾶ[ς] / νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φερμάρην τὸν αὐτὸν νερόμυλον μὲ ἀφούκλα[.] / στὶν καὶ μὲ πᾶσαν ἄλλον ὅπου νὰ κάνην χρεῖα τοῦ μύλου νὰ ἀλέθην / μπαίνοντας εἰς τὰ ἀλεύρια νὰ εἶναι κρατημένον τὸ μοναστήριν ἢ π[... ]ρι ὁ προεστὼς ποὺ θέλει εἶσται τοῦ μοναστηριοῦ νὰ δίνην τοῦ Κατινᾶ δέκα / ρεάλια καὶ δίνοντάς του τα νὰ τὸν ἐτρώσῃν μαζὶν τὸν μύλον ὁ Κατιν[ᾶς] / καὶ τὸ μοναστήριν εἰ δὲ καὶ δὲν τοῦ τὰ δώσουν νὰ τὸν ἐτρώγῃν ὁ Κατινᾶς / ἕως οὗ νὰ βγάλῃ τὰ δέκα ρεάλια καὶ βγάνοντάς τα νὰ τὸν ἔχου πάντα / μαζὶν μὲ τὸ μοναστήριν. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφου ἡ ἀφεντίαν τος / ὑπὸ χει-  
ρός τος κάτωθεν καὶ ἔτζι λαβαίνοντας τὰ δέκα ρεάλια ἀπὸ κεῖν καὶ κεῖν / <δ>, τι ὁξοδο γένειν στὸ μύλον νὰ εἶναι ἀνάμεσόν τος.

/ —Χρυσῆς Κάστρης ἄλπιτρος—

/ —Γιοζέφης Κορονέλλος ἄλπιτρος—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 44

### Κουντουβερνία

φ. 30<sup>Γ</sup>

/ [+Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαγίου 30/ τὴν σήμερον ἐπέ / σασιν εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ὁ εὐλαβέστατος ἀφέν-  
της / παπα κύρ Γεώργιος Ἀμάης σακελλάριος Ναξίας καὶ κύρ Δημήτρης Λευ / -  
τέρη Παλιοῦ καὶ δίδειν ὁ ρηθεὶς ἀφέντης σακελλάριος τοῦ αὐτοῦ κύρ Δημήτρην / τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀγίας Ἀννας στὰ Καλαμούρια / [...] σύνμπλι-  
/ [ο..] Κωσταντῇ / [Σ]παθάρου / τὸ ὅποῖ / ο τοῦ τὸ δίδειν μὲ τίς κάτωθεν κοντε-  
τζιόνες ἡγου προμετάρειν ὁ αὐτὸς κοπι / αστῆς ὅτιν τὸ παλιὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν  
μέσα νὰ τὸ κυβερνήσῃν καὶ νὰ τὸ κά / ματέψῃν νὰ τὸ καλλιεργήσῃν νὰ τὸ κατα-  
βολέψῃν καὶ νὰ τὸ φυτέψῃν καὶ ὅπου ἄ / λλοῦ ἔχειν τόπον διὰ φύτεμα νὰ βρεθῇν εἰς  
διορία χρόνου τρεῖς ἄλλο φυτε / μένον καὶ μπιταρισμένον καὶ τελειώνοντας τὸν  
ὅλον ἀμπέλιν νὰ τὸ κρατῇν / πάντα ἀπαντριμένον καὶ τραφοκωπημένον χειμῶν καὶ  
καλοκαίριν καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὸ δουλεύῃν σὲ ὅλους τοὺς τρεῖς καμάτους στὴν  
νῶραν του. Ἀκόμην / καὶ τῇ ληνὸν ὅπου εὐρίσκεται μέσα στὸ αὐτὸν πράμα νὰ εἶναι



κρατημένος ό / αὐτός κοπιαστής νά τήν ἐφυτιάσῃ καί νά τήν κυβερνήσῃ μέ ἐδικές του ὅξο / δεσ καί εἰς τήν νιτράδα ὅπου ἤθελε ξαπεστείλῃ ἀφέντης ὁ Θεός βγάνοντας τὸ / βοῖβονταλίκιν ὅ,τιν μένειν νά τὸ μοιράζουν εἰς τήν μέσσην ἴσια πρὸς ἴσια / καί νά εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής, νά φέρῃ τήν μπάρτην τοῦ νοικοκυροῦ εἰς τὸ σπίτιν του μέ ἐδικές του ὅξοδες ὁ κοπιαστής καί νά παίρνῃ καὶ θέλημα πᾶν / τα σὲ τρῦγος καὶ εἰσὲ πάτος καί νά φέρῃ καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν / κατὰ τήν τάξιν καὶ κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ νοικοκυράτα ὡς / καθὼς ἄνωθεν προμετάρειν νά τῶχουσιν πάντα παντοτινὸν παίδιω παι / διῶν τος καί νά μετεχαίνῃ καὶ νά γροικᾷται πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πρα / μάτου τῶν κοπιαστάδων διὰ τίς ὅξοδές των εἰδὲ πάλι εἰς κανέναν καὶ ὅπου νά ἤθελε τύχην νά μὴν κάμῃ τούς ἄνωθεν πάτους ὡς προμετάρειν ἢ / αὐτὸς ἢ οἱ διάδοχοί του νά εἶναι πριβάδου ἀπὸ μέσαν καὶ νά χάνου καὶ τίς κόπους τος. / Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένειν βά / νοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας του κατὰ καιροῦ ζαπτιντζῆν ρεάλια δέκα / ἦτοι 10 / ὁ ἀλληλογήσας νά τὰ ζημιούται παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρ/τύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἅγιος σανκελλά / ριος ὑπὸ χειρὸς τουν εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.  
 / —Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν—  
 / —Σταμάτης Ταρόδος μάρτυρας ὡς ἄνωθε—  
 / —Ἀντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε—  
 / —Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας τὰ ἄνωθε— —  
 / —Ὁ σακελλάριος Ναξίας Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε  
 / —Ἰωάννη Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 45

## Προίκα λόγῳ δωρεᾶς

φ. 30<sup>v</sup>

/ Φ. 27

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 30/ τὴν σήμερον ὁ ἀφέντην π[απὰ] / κύρ Νικόλαος Τριβιζᾶς λέγειν πὼς ἐπειδὴ καὶ νά ἐπαντρεύτῃ καὶ τὸ κοπελοῦδιν του ἢ Εὐ / δοκία καὶ ἐπῆρεν ἄνδρα τὸ Ἰωάννη υἱὸ ποτὲ Νικολοῦ Ξενάκη θέλῃν ὁ ρηθεὶς ἀφέν / τὴν παπὰ κύρ Νικόλαος καὶ δώνει τῆς διὰ τῇ ψυχῇ του τὸ σπίτιν ὅπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος τῆς / Πόρτας τῆς Ἑβριακῆς / μέ τὸ αὐλὴ / δάκιν του καὶ / μέ πᾶσαν / του ποσσέσον / τὸ ἀπὸ κατωθιὸν τοῦ